

KURYER LITEWSKI

W WILNIE W SOBOTE DNIA 20 MAJA V. S. 1816 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE

Pocztą Północną zawiera z Petersburga, pod d. 16 maja: „Wczora zrana Wielki Xiażę Jegomości, *Mikotaj*, opuścił tutejszą stolicę, udając się w przedsięwziętą podróż po Rossyi. W orszaku J. C. W. znajduie się Jenerał Adjutant Cesarza Jegomości, *P. W. Goleniszew Kutuzow*. Podróż ta, podług ułożonego ciągu drogi, odbywać się będzie przez *Porchow i Wielkie-Luki do Witebska*, a ztamtąd do *Smoleńska*, gdzie Wielki Xiażę zwiedzi okolice, pamiętne wypadkami 1812 roku. Dalsza podróż póydzie przez *Mohilew i Czernikow do Kijowa*, i tak daley.

Posel Rossyyski w Londynie, *Hrabia Liven*, otrzymał dnia 23 kwietnia n. s. z *Rio-Janeiro* wiadomość, od Rossyyskiego Pełnomocnika w interéssach, *J. P. Swierczkowa*, iż, podług wiadomości, która doszła do niego przez okręt hiszpański, przybyły z wyspy *s. Katarzyny*, Rossyyski okręt, *Riuryk*, pod dowództwem *J. P. Kotzebue*, zatrzymał się był u pomienionej wyspy pierwszych dni grudnia roku przeszłego, i, opatrzywszy się w potrzebne sobie rzeczy, d. 24 tegoż miesiąca w dalszą puścił się żeglugę w najpiękniejszym stanie.

W liczbie nagrodzonych rangami wyższemi, za gorliwe sprawowanie obowiązków służby i chwalebne dopełnienie szczególnych poleceń, Radzcy Nadworni, Inspektorowie policyi medyczey, gubernii mińskiej, *Grumbach* i gubernii witebskiej, *Swarycki-Swaryka*, otrzymali rangi Radzców kolegialnych.

W *Moskuzie*, d. 22 kwietnia, zakończyła dni swoje, *Annia Xieźna Golicynowa*, z domu *Baronówna Strogonowa*: d. 25 odprawił się wspomniały obrząd przeniesienia zwłók do kościoła, sprawowany przez *J. W. Augustyna*, zarządzającego metropolią moskiewską, któremu liczny i świetny orszak duchowieństwa towarzyszył — Takoz dnia 25 kwietnia odprawił się pogrzeb Jenerała porucznika, *Hesse*, który był kommandantem *Moskwy*: półk *Borodyński* oddawał honory zmarłemu.

Podług gazety *Ruskiego Iwalida*, przezroczak dzienny z dnia 29 kwiet., liczący się w armii major *Jafimowicz*, przeznaczony jest na plac-majora do *Wilna*, na miejscu majora półku *muromskiego pieszego*, *Rudanowskiego*.

Przez rozkaz dzienny, z dnia 5 maja, naznaczeni dowódcami dywizyi pieszych, Jenerał major *Kern* 15tey, a Jenerał major *Meszczerykow* 13tey; obadway dotąd byli dowódcami brygad.

Przez rozkaz dzienny z dnia 8 maja, zmarły Jenerał major, *Szkapski*, dowódzca 2giej brygady 22giej dywizyi pieszey, wymaznie się z rang listy.

P. Łobanow, autor pienia na wzięcie *Paryża*, przysłał na rzecz inwalidów 1000 rubli ass., które zebrał z przedaży tego dzieła.

List N. Króla Jmci Pruskiego do Półkownika Berchmana.

Zukontentowaniem wyczytałem w doniesieniu WP. pod d. 1 t. m., że WP. zostałeś mianowanym dowódcą półku grenadyerów; imie moje noszącego; i że półk ten w należytey znalazłeś regularności. Serdecznie ciebie się z przeznaczenia WP., a to tém bardziey, że z bardzo piękney strony znajome mi wojenne talenta tego, stają się zapewnieniem nowych łask Cesarza Jegomości dla tego półku. Miło jest dla mnie i półkowi

razem zdarzenia tego powinszować. Z resztą zostaje ze szczególniejszém ku WP. szacunkiem, przychylny podpisano *Fryderyk Wilhelm*.

Poczdám d. 20 kwiet. 1816.

Kurs petersburski: dukat holl. 11 r. 80 kop. nowy; 11 rub. 60 kop. stary. Zmiana srebra 300 i 299 kop. nar.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Wypis z protokołu Sekretaryatu Stanu

Królestwa Polskiego

MY Z BOZEY ŁASKI ALEXANDER I.]

Cesarz Wszech Rossyy, Król Polski, etc. etc. etc.

Postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1. Będzie dziewięciu Radzców Stanu Dyrektorów jeneralnych, Członków zasiadających w Kommissyi spraw wewnętrznych i Policyi, w Kommissyi wojny, w Kommissyi przychodów i Skarbu.

Art. 2. Dziesiąty Radzca Stanu, nazywać się będzie Radzcą Sekretarzem Stanu, i zarządzać będzie kancelaryą Rady Stanu.

Art. 3. Tytuł Radzcy Stanu nadzwyczajnego, dany będzie przez Nas, urzędnikom zaufania Naszego godnym. Tytuł dawać będzie prawo zasiadania i głosowania w ogólnem zebraniu Rady Stanu, na wezwanie Namiestnika Naszego. Nadaiemy niniejszem ten tytuł i przywiązane do niego prawo. Prezesowi głównej Izby obrachunkowej, Członkom Trybunału Najwyższego, w Kommissyi Sprawiedliwości zasiadającym, i Prokuratorowi jeneralnemu, który będzie miał poleconą sobie obronę własności publicznych.

Art. 4. Referendarzów Stanu będzie dziewięciu; wyjąwszy zlecen ogólnych; niebędą oni przywiązani do żadney z Kommissyi rządowych. Jeden Referendarz będzie Sekretarzem głównym ogólnego zebrania Rady Stanu.

Art. 5. Tytuł Referendarza Stanu nadzwyczajnego, dany będzie przez Nas osobom godnym tego zaszczytu. Tytuł ten dawać będzie prawo zasiadania i głosowania w ogólnem zebraniu Rady Stanu, podług urządzeń artykułu 3go niniejszego postanowienia.

Art. 6. Będą mianowani przez Nas Wice-Referendarze, którzy będą mieli prawo bydz przytomnymi obradom ogólnego Zebrania Rady Stanu; wyjąwszy w przypadkach, w których Namiestnik Nasz tajnie naznaczy posiedzenie. Będą oni mieli poruczone sobie referaty, i oprócz tego pracować będą w Kommissyach rządowych, przy których Namiestnik Nasz ich pomieści. Szesciu z nich opatrzonych będzie pensyą, w etacie Rady Stanu naznaczyć się mającą.

Art. 7. Z tych Wice-Referendarzy jeden, iako pomocnik Radzcy Sekretarza Stanu, sporządzać będzie protokoły Rady administracyney.

Art. 8. Pomiędzy głosującymi w ogólnem zebraniu Rady Stanu, powinno bydz zawsze dwóch Członków Kommissyi Wyznań religijnych i Oświecenia; z których jeden duchowny.

Ar. 9. Radzcy Stanu, Referendarze i Wice-Referendarze posiadający inny urząd duchowny, cywilny, lub wojskowy, do którego przywiązana jest pensya, niebędą pobierać z etatu Rady Stanu, iak tyle tylko, ile potrzeba będzie do podniesienia ich płacy do wysokości naznaczoney etatem; dla różnych Członków Rady Stanu.

Art. 10. Radzcy Stanu nadzwyczajni i Referendarze Stanu nadzwyczajni, niebędą pobierać żadney płacy z etatu Rady Stanu.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w dzienniku praw ma być umieszczone, poleca się Radzie Stanu.

Dan w Petersburgu dnia 17 (5) marca 1816.
(podpisano) ALEXANDRE.

przez Cesarza i Króla.

Minister Sekretarz Stanu, *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z oryginałem: Minister Sekretarz Stanu,
(podpisano) *Ignacy Sobolewski.*

Zgodno z oryginałem: Radzca Sekr. Stanu Jenerał bryg.
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z wypisem: Minister Sprawiedliwości,
Wawrzęcki.

Dzień ogłoszenia dnia 5go maja 1816 roku.

Wypis z protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego

MY z BOZEY ŁASKI ALEXANDER I,
Cesarz Wszech Rossey, Król Polski etc. etc. etc.

W stosunku do artykułu 43go ustawy konstytucyney, w celu wskazania sposobu, w jakim podania osądzonych na karę, a do łaski Naszey udających się załatwiane być mają, po zasięgnięciu zdań ogólnego Zebrania Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy, co następuje:

Artykuł 1. Każdy skazany wyrokiem ostatecznym na karę śmierci lub też więzienia, bądź na całe życie, bądź na przeciąg czasu dwudziestoczteroletni, a którenby prośbę swą o ulaskawienie w skutku artykułu 43go ustawy konstytucyney podał, ma być z prośbą swą i powodami do ulaskawienia słuchany; i taż prośba jego wraz z opinią Sądu właściwego i Kommissyi Naszey Sprawiedliwości, do bezpośredniej Naszey decyzji przedstawioną, wykonanie zaś wskazanej kary aż do oświadczenia woli Naszey wstrzymane.

Art. 2. Każdy na mniejszą karę nad wymienioną artykułem poprzednim skazany, ma równaż wolność udania się z prośbą o ulaskawienie, i taż prośba jego wraz z opiniami artykułem poprzednim wzmiankowanemi, podaną być ma do Rady administracyjney, której zdania Namiestnik Nasz wysłuchawszy, mocnym jest wydać swą decyzją, przychyliając się do darowania lub zmniejszenia kary, lub też odrzucając prośbę o ulaskawienie podaną.

Art. 3. Wykonanie niniejszej Naszey woli, Kommissyi Sprawiedliwości i umieszczenie iey w dzienniku praw polecamy.

Dan w Petersburgu dnia 5 (17) marca 1816.
(podpisy jak wyżej)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

ANGLIA.

Korrespondent Hamburski zawiera z Londynu pod 7 maja: „Wszystkie pogłoski, o uprowadzeniu Bonapartego z wyspy *ś. Heleny*, zupełnie zostały obalone. Do *Portsmouth* przyszedł okręt *Klendowec*, który 26 marca wyspę tę opuścił. Kapitan *Hodgson*, dowodzący tym okrętem i Półkownik *Pigot*, który z *Indyjskich* powrócił, prezentowani byli Bonapartemu. Zdawał się być w dobrém zdrowiu. Chociaż dniem wprzód zapowiedział Jenerałowi *Bertrand*, że pomienionych oficerów angielskich przyjmować będzie, iednakże musieli oni trzy kwadransy czekać, nim przez *Bertranda* wprowadzeni zostali. Rozmowa nie trwała nad dwie minuty. Szybko uczynił do nich kilka nieznających zapytań o ich podróży. Potem się skłonił: co było znakiem, że już odejść mogą. Wzrok miał ponury. Wiadomo, że okazał niukontentowanie z rozrządzeń, uczynionych przez admirała *Cockburn*. Znalazł je przyostrzejszemi. Dostatecznym to jest dowodem, że nie ma się czego troszczyć o bezpieczeństwo Bonapartego.

Wyszedł teraz pod dniem 11 kwietnia 1816 urzędowy a ważny akt względem pilniejszego strzeżenia *Napoleona Bonaparte*.

1. Gdy dla utrzymania spokoyności w *Europie* i dla powszechnego bezpieczeństwa potrzebnym jest, aże-

by *Napoleon Bonaparte* w niewoli był trzymany, przez mniejsze więc od J. K. M. za zgodą parlamentu stanowić się, iż dla J. K. M., Jego dziedziców i następców prawem być ma, rzeczony *Napoleona Bonaparte*, pod dozorem takiej osoby lub osób, w takim miejscu posiadłości J. K. M., i pod takimi warunkami, w niewoli utrzymywać, dopóki się to J. K. M., Jego dziedzicom i następcóm przytecznym zdawać będzie.

2. Stanowi się też, iż rzeczony *Napoleon Bonaparte* uważany być ma iako ieniec wojenny, wyjąwszy tylko, że J. K. M., Jego następcóm i dziedzicom kiedykolwiek, albo, od czasu do czasu inaczej postanowić wolno; iż stosownie do prawa, strzeżenie iego powierzone być ma poddanemu *Brytanii Wielkiej*, albo takiemu, który na wierność dla niey przysięgę wykonał; a od czasu do czasu miejsce odmieniać, i nowe takie przeznaczyć miejsce, które J. K. M., Jego następcóm i dziedzicom, zda się być przyzwoitým do utrzymywania *Napoleona Bonapartego*; że stosownie do prawa, umocowane być mają osoby, któreby go mogły z tego miejsca, gdzie teraz iest, albo, gdzie na przyszłość byłby uwięziony, wyprowadzić, i na inne miejsce przenieść; oraz, wszystkie osoby, przez te do pomocy wezwane, dostatecznie upoważnione być mają, do użycia wszelkich środków, dla utrzymania rzeczony *Napoleona Bonapartego* w niewoli, albo, znówu go pomymania, iesliby był uciekł, i do zabrania na nowo, iako jeńca wojennego.

3. Stanowi się także, iż iezeliby kiedy osoby, które J. K. M. Jego następców i dziedziców są poddanymi, rzeczonemu *Napoleonowi Bonaparte* uciec dozwoliły, albo do iego ucieczki z terażniejszego, albo przyszłego więzienia do oddalenia się za granicę iakiejkolwiek wyspy albo ziemi, na słowo, albo bez słowa, iak najmniey się przyłożyły, iako zdrajcy majestatu, bez prawa do łaski, na śmierć sądzeni być mają.

4. Stanowi się nadto, iż wszystkie osoby, któreby, choć iak najmniey, *Bonapartemu* pomogły, i potem ieszcze pomagały, do ucieczki z niewoli, albo do przejscia przez granice mu zakreślone, na słowo, albo i bez słowa, iako winowacy uważani i sądzeni być mają.

5. Stanowi się także, iż, iezeliby w przypadku ucieczki *Napoleona Bonapartego* którykolwiek z poddanych J. K. M. na głębini morza dał mu pomoc, albo do dalszej ucieczki był pomocą, taki, iako zdrajca Stanu bez prawa do łaski na śmierć sądzony ma być.

Na przestępcach niniejszego aktu, surowość iego przepisów natychmiast wykonaną być może, albowi też mogą być oni odesłani do *Anglii* dla dalszego osądzienia.

Także pod dniem 11 kwietnia, wydany i urzędowie ogłoszony został akt względem stosunków z wyspą *ś. Heleny*, dopóki na niey *Napoleon Bonaparte* zostawać będzie. Wszystkim okrętom, wyjąwszy wschodnio-indyjskiej żeglugi, zabroniono iest przybliżać się, albo utrzymywać związki z wyspą *ś. Heleny* bez udzielnego na to pozwolenia. Przeciwnie postępujący, za zdrajców uważani, i do *Anglii* dla odebrania wyroku odsyłani być mają. Osoby wschodnio-indyjskiej żeglugi, na wyspę *ś. Heleny* wysiadające, natychmiast, za otrzymanym rozkazem gubernatora lub wice-gubernatora, ustąpić z niey mają. Ktoby się został na wyście, sądzony być ma podług surowości prawa. Okręty, któreby z wyspą *ś. Heleny* handlować, albo się komunikować chciały, albo, któreby 8 mil angielskich od wyspy się ukazawszy, i za danym rozkazem nie odplynęły, będą konfiskowane. Okręty, któreby wiatrami przeciwnemi, albo, przez iakie nieszczęście morskie do wyspy *ś. Heleny* zapędzone zostały, mogą się na niey tak długo zabawić, iak gubernator pozwoli. Gdyby się stać mogło, iż osoby dowództwo na wyście *ś. Heleny* mające, iako też osoby pod ich rozkazami służbę pełniące, w nagłych okolicznościach wydały, albo spełniły rozkazy, które niedostatecznie przez prawo usprawiedliwione byćby mogły; w takim przypadku przez akt parlamentowy za wolne od winy uznane zostaną. Z resztą akt niniejszy w niczem nie uymnie prawom kompanii wschodnio-indyjskiej.

Przed kilką dniami rozeszła się tu była wiadomość, że *Negrowie* na *Podgórzu-Lwiem* (*Sierra Leoná*) powstać nie zrobili; całą załogę i wszystkich mieszkańców europejskich wyrznęli. Teraz listy z *Senegalu*, pod 17 marca, tak wiadomość tę poprawiają. Otrzymało tam prosto z *Podgórza-Lwiego* wiadomość, że źle myślący w osadach tamtejszych tak wielką niespokojność zrobili, iż przyszło do ogłoszenia prawa o buncie i woyska użyć musiano, a tak spokojność przywróconą została — Ostatni dziennik o stanie zdrowia królewskiego donosi, iż J. K. M. ostatni miesiąc przepędził w dobrym zdrowiu ciała i ciągłej spokojności. Choroba J. K. M. bynajmniej się niezmniejszyła — Projekt ustanowienia banku narodowego w *Ameryce* przez Senat przyjęty został — Parlament, iednogłośnie uchwalił poselstwo powinszowania do *Xiążęcia Rejenta*, *Królowey* i *Xiążniczki Karoliny*, z okoliczności zaślubin — Wiadomo, iż postanowiono było w *Paryżu* odroczyć Izby, iak tylko rzecz o budżecie ukończoną zostanie. Rzecz naturalna, że to się nie podobało złemysłącym. Rozszerzyli więc oni bajkę: iż na tajemney komisji Izb układany był spis przeciw dynastyi terazniejszej, do którego należało wiele osób, mniej lub więcej z ministrami francuzkimi w związku będących. Ażeby dłużej o tey rzeczy nie mówiono, Izbowi rozeydź się kazano — *P. Canning*, z poleceniami do pewnego obcego dworu wyjeżdżający, zawczora prezentowany był *Xiąciu Rejentowi*.

FRANCYA

(Z gaz. *Korr. hamb.*) *Paryż*, dnia 4 maja. Za przyczynę wyjazdu *Xiącia Talleyranda* do *Valencay* naznaczają, co następuje: Wiadomo, że podczas uwięzienia *Xiążęcia Enghien*, badeński minister związków zewnętrznych otrzymał od *Xiącia Talleyranda*, list, w którym wyrażono, że mały oddział żołnierzy francuzkich uda się na terytorium badeńskie, ale rząd badeński nie ma się czego obawiać, gdyż mała ta wycieczka nie w innym uczyniona jest zamiarze, tylko dla poymania kilku złych ludzi. Dwór Badeński dla własnego usprawiedliwienia się, kazał późniey umieścić list ten w różnych gazetach; między innemi w gazecie *Haager Courant*. Z powodu tego listu napisał *Xiążę Bourbon* do Króla: że nie będzie mógł mieć zaszczytu znaydowania się na zaślubinach *Xiącia Berry* z *Xiążniczką Neapolitańską*, jesliby on, oyciec nieszczęśliwego *Xiącia d'Enghien*, w czasie uroczystości tey miał się razem znaydować z *Xiąciem Talleyraydem*, jako W. Szambelanem — *Xiążę Bourbon* przy zaślubieniu tém sprawować będzie urząd W. Marszałka nadwornego.

Podług gazet naszych, *Jenerałowie Savary* i *Lillemand* otrzymali wolność udania się z *Malty* do *Ameryki*, dokąd teraz tak wiele skazanych na wygnanie zbiera się francuzów. — Gazety nasze zawierają oświadczenie koni używanych do ciągnięcia statków na wodzie przeciw wprowadzeniu machin parnych. Nowość ta ma być dowodem, że duch rewolucyyny jeszcze nie wygasł. Niech mówią, co chcą o postępie nauk. Piękny to postęp, który ich pozbawia, z chwałą przez nich dotąd sprawowanego i od przyrodzenia im przeznaczonęgo zatrudnienia; gdyż opatrność nadając rzekom bieg, miała zapewnić pamięć o koniach, aby te przeciw biegowi wody statki ciągnęły. A nawet jesliby nowy ten wynalazek upowszechniony został, wszystkie kopalnie węgla ziemnych w *Europie* wybraneby zostały, a mieszkańcy téy części świata dla niedostatku opału, opuścić ją musiały.

Paryż dnia 7go maja. Dnia 3 t. m. Król przejeżdżał się po mieście przez 3 godziny i mocno był ucieszony, z tey radości i poświęcenia się, jakie mu w każdym miejscu okazywano. Za powrótem jechał Król u stołu otwartego, a po skończonym obiedzie, poszedł do żołnierzy gwardyi narodowej, na straży będących, i rzekł: „Dzieci moje, z całego serca piję za zdrowie wasze; spodziewam się, że i wy podobnież za moje wypijecie. — Pełen zapału okrzyk: Niech żyje Król! był odpowiedzią żołnierzy. — Tegoż dnia, gdy się Król na dziedzincu tutejskim w pośród powszechnęj radości ukazał, młodzik jeden wzbraniał się zdjąć kapelusza, a dla zabezpieczenia go od grożącego mu losu, na obwacht zaprowadzony został. Zapaleniec ten, pisze *Gazette de France*, mienił się bydź uczniem szkoły politechnicznęj, która dobrych jeometrów i chemików, ale złych Francuzów wydawała. — 55 miast hiszpańskich prosiło o *Jezuitów*: *Tortosa*, *Barcellona*, *Valencia*, *Kadyx*, *Sevilla* otrzymały już zapewnienie skutku tego żądania. — Dnia 1go t. m. przybyła *Xiążna Talleyrand* z *Anglii* do *Calais*. — 13,454 mieste duchownych wakuje teraz we *Francyi*. Liczba duchownych łącząc w to 41 Biskupów i Arcybiskupów ma być naprzyszłość 51,502. — Ostatniego piątku, gdy Król w kolasce do *Tutejskich* powracał, zaplątały się konie w zaprzęgu i zaczęły unosić. Szczęściem pospieszyli woyskowi na ratunek, a Król niedoznał żadnego szwanku. — *Vice-Admirałowie Truguet*, *Gantheaume*, *Missiessy*, *Sercey* i inni mianowani są komandorami orderu *s. Ludwika*. — Król dla oznaczenia miłosierdziem swoim rocznicy dnia 3 maja, darował przebaczeniem wszystkich, którzy sądownie ścigani byli jako współwinowaycy czyli sprawcy dezercyi, zaszyłych przed 1 października 1815; darowana także dezertrom reszta od 1500 fr., które na nich zasądzono. — *Fregata la Revanche* razem z trzema mniejszemi okrętami wojennemi wyszła z portów naszych, dla objęcia w posiadłość wyspy *St. Pierre* i *Miquelon*. — *Gwardya Królewska* zmieniła znowu *gwardyą narodową*, która d. 3 maja zajmowała wszystkie straże w *Tutejskich*. — *Xiążę Talleyrand* znowu tu spodziewany jest na krótki czas; a potem uda się do kąpeli *Bourbonniskich*. — *Hrabia Julius de Polignac* wyjechał do *Anglii*, gdzie się ma ożenić z jedną z najbogatszych dam *Szkockich*. — W *Agen*, mer tameczny zakazał noszenia czerwonych czapek i trójkolorowych wstążek u zegarków. — Dnia 25 kwietnia, w bliskości *Marsylii*, francuzki bryg handlowy *la Themis*, ścigany był od szebeki pod banderą maurytańską. — *Woyska austriackie* w *Alzacji* obchodzą się bardzo dobrze. Król dla okazania ukontentowania swego *Jenerałowi Frimont*, przesłał mu wielkie dzieło o *Egipcie*, w dniu 24 kwietnia, rocznicę powrotu *N. Pana* do *Francyi*. — *Lord Wellington* zabawi w *Cambray*, aż do czasu zaślubin *Xiącia Berry*. — Temi dniami dawniejszy strażnik pieczęci, *Baron Pasquier*, padł z koniem i obraził nogę. — *Jenerał Cambroune* wyjechał do *Nantes*. — Z powodu zniśnienia rozwodów małżeńskich we *Francyi* przytacza jedna z gazet naszych, co następuje: „Zwyczajem jest w *Zurychu*, iż jezli się mąż z żoną chcą rozwieść, zamykają ich na 14 dni do wieży jednéj nad jeziorem *Zurychskiem*. Mają tylko jednę izdebkę, jedno łóżko, jedno krzesło, jedną łyżkę, tak że chcąc siedzieć, jeść etc. koniecznie wzajemnéj uczynności potrzebują. Osobliwością byłoby, jesliby się wprzeciągu 14 dni nie pogodzili. — W *Smyrnie* miały się odnowić rozruchy, w celu zrzucenia jarzma *Porty Otomańskięj*, ale sposobność nie była potému. Wielu sprawców tego zaburzenia uwięziono. — Na miejscu *Pana Denon*, mianowany został *Dyrektorem gabinetu medalów Pan Puymaurin*, członek Izby *Deputowanych*. — Jutro rozpocznie się w sądzie woyskowym sprawa przeciw *Jenerałowi Bertrand*, którego jako nieobecnego sądzić będą.

Od granic francuzkich, pod 9 maja. Wiadomo, że policya woyskowa znalazła u jednego sztab-officera pierścien, na którym wryty był kwiat *immortelle* (nieśmiertelny), w którym się znaydował wizerunek

małego *Napoleona*, mała kartka z liczbą, i rota przysięgi. Odkrycie to wzbudziło uwagę, a w krótko okazało się, że utworzony jest związek, pod imieniem Towarzystwa Przyjaciół Ludzkości, mającego oddzielny swój zamiar. — Uwięziono już 345 członków tego towarzystwa, między tymi znajduje się *P. Huet*, który pod *Fouché* był naczelnikiem wydziału. On to układał znajome raporta o postępowaniu wojsk obcych we Francji. Oba te raporta, zawierające tyle niedorzecznych i obelżywych przytoczeń, były powodem, że Monarchowie Sprzymierzeni, którzy się w ówczas w *Paryżu* znajdowali, oddalenia *Fouchégo* żądali. *Huet* był dawniej Sekretarzem jeneralnym departamentu *dolney Loary*, na miejscu tém wiele skarg na siebie sciągnął; *Fouché* utrzymywał go jednakże. Przed 20 marca posiadał zupełną ufność Xięcia *Montesquiou*, wtedy ministra spraw wewnętrznych. Jest to człowiek z dobrą głową, jak można uważać z obu raportów, które *Fouché* pod swoim imieniem w obieg puścił. Z owego towarzystwa filantropicznego wychodziły wszystkie wiadomości i pogłoski, które od dwóch miesięcy tyle niespokojności nabawiały. — Niektórzy z cudzoziemskich ministrów w *Paryżu* przesłali sztafetami do dworów swoich wiadomość o odkryciu tego spisku, któremu nie udało się przedsięwzięcie zaburzenia spokojności.

Mówią, że to był *Lord Wellington*, który najmocniéj nalegał o zabronienie w *Belgiach* dziełników, wydawanych przez wyszłych z kraju Bonapartystów, w zamiarze zaburzenia spokojności we *Francji*.

Gazeta w *Harlem* wychodząca zawiera co następuje:

Z Wersalu, dnia 5 maja.

„Dnia 3 i 4go t. m. uwięziono w *Paryżu* bardzo wiele osób do spisku należących. Kilka dniami pierwiey zebrano do stolicy wiele oddalonych ze służby wojskowych, co zdawało się mieć związek z odkrytym spiskiem. Między uwięzionymi wymieniają dawniejszego Adjutanta Marszałka *Macdonalda*, twierdzą też, że Jenerał *Pajol* także uwięziony; co iednak nie jest pewna. W okolicach *Dreux*, zabrano wiele broni, która tam ukryta była; w *Paryżu* zabrano także skład mundurów gwardyi królewskiej. Zdać się, że liczba osób przypuszczonych do tajemnicy spisku, nie jest tak wielka, iak liczba tych, których przyjęto dla zapewnienia pomocy w pomysłnym skutku; ostatnim tym rozdano znaki, po których poznawać się mieli; była nim kartka z trójkątem i napisem: „*Honor, Oycyzna i Jedność.*” Na środku karty napisany był numer, inny dla każdej osoby, a liczba numerów była już bardzo wysoka. Prawdziwy zamiar tego spisku nie jest wiadomy, łatwo się iednak domyslić można. Ludzie, do spisku tego wplątani, są powiększey części osobami bez znaczenia, i składają się z przeciwników terażniejszego porządku rzeczy. Niepodobna jest pojąć, iak ci ludzie, w terażniejszym położeniu rzeczy, obiecywać sobie mogli skutek niegodziwych widoków. Wszelkie podobne źle myślących zamachy na zaburzenie spokojności, są i będą zawsze bezskuteczne. N. Pan przyjął nayschlebniéj paryzkiego Prefekta Policji i okazał mu ukontentowanie, za gorliwość, z jaką Prefekt około rzeczy tej chodził.

(z gaz. berl.) *Paryż, d. 7 maja.* Sprawa Jenerała *Bonnaire*, który iak wiadomo, obwiniony jest oto, że w *Condé* do parlamentarza królewskiego ognia dać kazał, w przeciagu dwóch tygodni ukonieczoną będzie. Potém nastąpi sprawa Jenerała *Decaen* i Kapitana żandarmów, *Thomassin* — Pod niebytność marszałka polnego Xięcia *Wellingtona*, ma dowództwo Jenerał *Murray*. Służba w twierdzach odbywa się ciągle z największą ścisłością — Choroba W. Strażnika pieczęci (*Barbé Marbois*) coraz się niebezpieczniéjzszą staje — Przy-

iaciele Pana *Chateaubriand* utrzymują, że wkrótce niedawno w *Niemczech*, pod jego imieniem, ukazało się: *Souvenir d'Italie, d'Angleterre* etc. podczucone mu zostało. Jeszcze on sam tego nie oswiadczył — Od 11 do 20go kwietnia przyjęty kapitał paryzkie 442 osób, które nagle zachorowały. Liczba, iakiej dotąd ieszcze nie miéwano — Między wyniesieniami i nagrodami, o których nadworna gazeta hiszpańska donosi, znajduje się także, że Kapituła w *St. Martha* (w *Terrafirma*) rangę marszałka obozowego wojsk królewskich otrzymała. — Artysta dramatyczny *Potier* magnetyzował się niedawno uznaiomego *P. Faria*. Zapytany o pewney niewieście, w ciąży będącey: „Dziecię mające się urodzić iakiej płci będzie? „Spokojnie i poważnie, z zamkniętymi oczyma odpowiedział: „Jeżeli dziecię to nie będzie chłopcem, wtedy wielkie podobieństwo mieć będzie do dziewczyny.

Dnia 3 i 4go t. m. uwięziono tu wiele osób, które do spisku należały — Uważają tu, że niektórzy młodzi ludzie ode dworn źle mówią o Xięciu *Tarentu* od tego czasu, gdy on u sądu wojskowego w sprawie Jenerała *Drouota* za nim świadczył — Minister Policji, *P. de Cazes* cierpi ból piersi — Artysta dramatyczny *Huet*, za przespiwanie niedawno w obecności Króla kilku strof na teatrze stosujących się do Monarchy, otrzymał od niego 18 filzanek porcelanowych, tyleż talerzy, nożów, widelców i tyłek. „O! zawołał pełen szacunku i wdzięczności, czemuż nie żyję za czasów *Ludwika XXXVI!*“ — Mimo naysurowszego zakazu przewożenia gazety *Morning-Chronicle* i innych, krążą one codziennie w *Paryżu*. Domyslała się, że gazety te przychodzą pod zapisami do znamienitych osób, których listów przetrząsać się nie godzi — Godni wiary powracający z Hiszpanii kupcy zapewniają, że tam od pewnego czasu wprowadzono urządzenie, iż każdy, otrzymujący list z zagranicy, a szczególniéj z *Anglii*, nie może go inaczej rozpieczętować, tylko w obecności Komisarzów królewskich, którzy go wprzód czytają, a znalazłszy co o rzeczach politycznych niewydaia — W *Goa* w *Indiach* wschodnich zniesiono *Lukwizycyę*. Dnia 25 maja z r. na rozkaz Xięcia Rejenta portugalskiego, oddane zostały z wielką radością ludu na pastwę płomieni dokumenta i akta straszliwej tej instytucji. Dla wielkiego mnożstwa tych papierów, potrzeba było trzech dni na ich spalenie.

Monitor z dnia 8 t. m. zawiera dwa urządzenia Królewskie d. 7 datowane, przez które Prezydent Izby Deputowanych *P. Lainé* mianowany jest ministrem spraw wewnętrznych, a Hrabia *Vaublanc* dotąd minister spraw wewnętrznych, ministrem Stanu i członkiem rady tajney. Przez trzecie zaś urządzenie teyże daty pieczęć królestwa powróconą została Kanclerzowi Francji Panu *Dambray*, a to dla słabosci zdrowia Hrabiego *Barbé Marbois*, dotąd strażnika pieczęci. Sprawowanie ministerjum sprawiedliwosci także dotąd przez Hrabiego *Barbé-Marbois* zajmowane, również przeysc ma do Kanclerza Francji.

Dnia 7 maja zebrał się Sąd wojenny 13zey dwizyi wojskowej, Jenerała *Bertrand* uznawszy winnym: 1) Ze broń przeciw Francji nosił. 2) Ze przyłożył się do zbrodni, którey celem było wywrócenie rządu i następstwa tronu, stosownie do 75 i 87 art. Xięgi kryminalney, iednogłośnie wyrokiem zaocznym na śmierć skazał.

DODATEK

WILNO DNIA 20 MAJA 1816 ROKU.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

WŁOCHY.

Podług najnowszych wiadomości z *Neapolu*, odbyło się tamże dnia 24go kwietnia zasłabienie Xiężniczki *Maryi Karoliny* z Xięciem *Berry* (przez prokuracya, z Xięciem *Leopoldem*.)

Statek angielski, na którym się 380 Neapolitanów, różnemi czasy w moc Barbaresków popadłych, znajdowało, zawinął do portu Neapolitańskiego. Wielu z nich więcay jak przez 20 lat jeździło w kaydanach. Oczekują w *Neapolu* jeszcze innego statku z Neapolitańskimi poddanymi, którzy się także w niewolę popadli byli. Jest to skutkiem wyprawy floty Admirala *Exmouth* ku brzegom *Barbarii*, gdzie on nie tylko traktat dla *Anglii* z Dejem *Algierskim*, ale także pokój dla *Neapolu* i *Sardynii* z tymże Rządem, niemniej także umowę do pokoju dla téy ostatniej z Dejem *Tunetańskim*, zawarł.

NIDERLANDY

Z *Braxelli*, d. 18 maj. Listy z różnych głównych kwater woysk sprzymierzonych zapewniają, że część woysk austriackich, pruskich i bawarskich, które się we Francyi znajdują, przez inne woyska tychże narodów zmienione będą. Czy to teraz, czy później zajdzie, nic nadzwyczajnego w tém nie ma; jednakże źle myślący korzystając z téy okoliczności rozgłosili fałszywie, że Austriacy, Rosssyanie, etc. z *Francyi* wychodzą etc. — W *Lille* za buntownicze mowy skazano wielu żołnierzy na różne kary — *Namur* i *Charleroy* zamieniają się teraz w główne twierdze naszego państwa.

Dnia 4 marca Admirala *Kikkert* objął znowu *Curaço* w posiadłość niderlandzką — W *Leodyum* przebywa teraz kilkaset emigrantów francuzkich.

SZWAJCARYA.

W *Korrespondencie Hamburskiej* czytamy co następuje: „Dawniejszy Sekretarz Xięcia *Bassano*, imieniem *Benoit*, który jako podejrzany był oznaczony, przytrzymany został d. 24 kwietnia wieczorem w *Genewie*, i przez żandarminów szwajcarskich do granicy francuzkiej odprowadzony, gdzie, jak się dowiadujemy, przez żandarminów francuzkich wzięty został. Znalezione przy nim nader ważne papiery. — Niejaki *Desquiron*, który siebie kawalerem *Aignon* mianował, i tajnym radcą *Hrabiego Gottorp* być mienił, odebrał rozkaz opuścić miasto *Genewę*, gdzie razem z *Benoit* przebywał, i uda się teraz do *Konstancyi*. Zostawał on we *Francyi* pod dozorem policyi, za polityczne jego postępowanie i związku z niebezpiecznymi ludźmi.“

AFRYKA

(Dalszy ciąg traktatu między Stanami Amerykańskimi, a Dejem Algierskim, zaczętego w Nrze 40 Kur. Lit.)

7. Dla okrętów każdej strony niezwłocznie wydane będą udzielne pasporty, pod tym warunkiem, iżby okręty wojenne algierskie, spotykając się z okrętami, należącemi do obywateli Stanów Amerykańskich wysyłały dla ich przeyrzania nie więcay jak dwóch ludzi oprócz maytków; mogą oni wchodzić na okręt nie mając potrzeby pozwolenia jego naczelnika, który powinien okazać pasporty i niezwłocznie pozwolić okrętowi dalszą odprawiać drogę; jeśli kto z poddanych algierskich pokrzywdzi lub szkodę jaką uczyni naczelnikowi lub komu innemu z ludzi na Amerykańskim okręcie będących, lub też własność ich zabierze, wte-

dy na zażalenia Konsula Stanów Amerykańskich w Algierze, i po wysledzeniu rzeczy, naczelnik tego okrętu razem z winnymi surowey karze ma podlegać. Wszystkie wojenne okręty Amerykańskie, spotykając się z korsarzami Algierskimi, obejrzawszy świadectwa, dane im przez Konsula Amerykańskiego w Algierze, mają im pozwolić bez żadney przeszkody dalszą drogę odbywać. Obie strony pod żadnym pozorem nie będą wydawały paszportów obywatelom lub poddanym drugich mocarstw.

8. Jeżeli obywatel albo poddany stron umawiających się kupi okręt próżny przez drugą stronę albo przez inny Naród sekwestrowany, w tédy świadectwo o sekwestrze lub kontrakt przedaży mają się uważać za dostateczny dla takowego okrętu w przeciągu sześciu miesięcy, wcześniej bowiem niemożno żądać otrzymania rzeczywistych paszportów, z przyezyny dalekiej odległości.

9. Okręty obu stron, potrzebujące żywności albo czego innego, opatrzone będą temi rzeczami podług ceny targowey, okręty potrzebujące poprawy, mogą ładunek swój wyłożyć, i znów napowrót do okrętu zładować bez żadney za to opłaty.

10. Jeżeli okręt jednego Mocarstwa rozbitym zostanie przy brzegach drugiego, do wszelkiy pomocy mieć będzie prawo. Niewolno go zabierać; ocalona własność ma być powrócona właścicielom, i nawiadowna bez żadnych opłat; osadzie wszelka daje się pomoc dla powrotu do oyczyzny.

11. Jeżeli okręt jednego Mocarstwa napadnięty zostanie pod działowemi strzałami drugiego, w tédy tam to będzie miało wszelką pomoc i obronę. W porcie zaś niemożne być wziętym i atakowanym, jeżeli druga stronna dostateczną ma moc i siłę do jego obrony. Po wysciu na morze nieprzyjaciel nie będzie miał na nie napadać przed upłynieniem 24 godzin.

12. Dla ułatwienia stosunkow handlowych między dwoma temi Mocarstwami, naznaczeni będą obustronni Konsulowie.

13. Konsul Amerykański nie odpowiada za długi swoich współ-obywateli.

14. Po zarzuceniu przez jeden albo więcay okrętów amerykańskich kotwicy przed miastem Algierem, Konsul powinien uwiadomić Deja o ich przybyciu. Witają je zwyczajną liczbą wystrzałów, na którą tyłaż odpowiają. Jeżeli którykolwiek zabrany przez Algierczyków Chrześcianin, niecielszy z niewoli dostanie się na takowy okręt wojenny, wydania jego żądać nie można, Konsul zaś Amerykański albo Dowódzca okrętu, nie są obowiązani do płacenia za niego okupney summy.

15. Konsulowie i Agenci obu mocarstw mogą w domach swoich odprawiać nabożeństwo podług obrzędu swego wyznania. Konsulowie używają wolności jeźdzenia po krajach innego Mocarstwa wodą lub lądem, mają swoich tłumaczów i maklerów.

16. Na przypadek sporu, wynikłego z naruszenia któregokolwiek punktu niniejszego traktatu, nie pozwala się brać do broni i wydawać wojny, jakibykolwiek był do tego pozor, a jeżeli Konsul nie może rozwiązać rzeczy, wtedy się rzecz ta na piśmie przesyła rządowi drugiey strony. Przez trzy miesiące oczekują odpowiedzi nie przystępując do działań nieprzyjacielskich. Jeżeli zaś spór ten nie ukończył się przez szrodki spokojne, i wojna by ztąd powstała, wtedy Konsulom, i Obywatelom lub poddanym obu mocarstw wolno się zabrać na okręty z całym swoim majątkiem, i w pewnym przeciągu czasu do swojej wyjechać Oyczyzny.

17. Jeżeli z czasem zapaliła się wojna między dwoma temi narodami wzięci w ówczas obu stron Niewolnicy nie idą w niewolę i nie będą zmuszani do robot, ale tylko pod dozorem utrzymywani i nakoniec wymienieni zostaną, rangę za rangę, w przeciągu 10 miesięcy. (Dokończenie w następującym numerze.)

1 Niżej podpisany, czytając w Gazecie Kuryera Litewskiego, doniesienie W. Dominika Hołobok Lipnickiego b. Officera woysk polskich i kawalera, który powziąwszy przypadkowie (jak sam wyraża) wiadomość, iakoby został przezemnie wezwany, przez tęż gazetę, do udziału w sukcesyi po s. p. Antonim Szyszko Stóln. Braśl. — mam sobie za obowiązek wyprowadzić z błędu tak pomienionego iak i dalszych WW. Lipnickich, na mocy rzeczzonego doniesienia do mnie zgłaszających się, oświadczając: że WW. Lipnicy z rodzoney siostry Katarzyny Suffczyńskiej zrodzeni, nie do spadku po s. p. Antonim Szyszko, Stóln. Braśl. (który zostawił successorami rodzonych swoich Siestrzanów, i to ze stopnia pokrewieństwa najbliższe Prawo do tego mających) lecz do przyłożenia się i wspólnej pomocy w dochodzeniu sukcesyi na Katarzynę Suffczyńską i iey siostrę, w Królestwie Polskim po Suffczyńskich spadły, tudzież drogą Prawa uzyskania takowej od przywłaścicieli, wzywani byli; o czém dostateczniej przekonają się, jeżeli nie z przypadkowych wiadomości, naywięcej fałszywych, lecz z autentycznego moiego wezwania, umieszczonego w Numerze 30 Gazety Kuryera Litewskiego pod Rokiem 1815, poinformowac się zechcą.

M. Hrebnicki b. Marszałek Lepelski i Kawaler.

1 Excerpt oświadczenia z Protokołu potocznego Ziemskiego Pttu Wileń. w dacie niżej wyrażającej się zapisanego, i w teyże dacie pod Pieczęcią Ziemską Pttu Wileń. jest wydan Roku tysiąc osmset szesnastego, miesiąca maja siedmnastego dnia.

Przed Aktami Ziemsk. Pttu Wileń. stawiając osobiście WJPan Józef Łokuciewski — Oświadczenie niżej w treści wyrażające się w pisać do Protokołu podał następuie pisane: Owiadczenie Imieniem WW. JPP. Seweryna i Tadeusza Naramowskich braci Porucz. w. Rossyys. i Heleny z Naramowskich Łokuciejewskiej Assesorowey Sądu N. Z. Oszmiańsk. siostry przeciwko WW. Piotrowi i Władysławowi Toczyłowski, iż gdy zeszy Maciey Toczyłowski Szamb. b. dworu pol. po śmierci swojej żony, a Matki oświadczających się zeszy Barbary z Gurskich w przód Naramowskiej, potem Toczyłowskiej, zaiąwszy bezprawnie wszelki iey fundusz w summach, Obligach, ruchomości, różnych sprzętach, oraz Kamienicę na końskim targu pod Nm tysiąc dwieście piędziesiątym w mieście Wilnie sytuowaną, pomimo wielokrotne przyrzeczenia, iż schedy dla oświadczających się wydzieli, i nadto pretensye sumowne do tegoż funduszu ze strony oświadczających się zaregulowane, a mianowicie pożyczone przez zeszy Szamb. Toczyłowską, u Assesorowey Łokuciejewskiej czerw. złł. sto sześćdziesiąt trzy, z zaległemi procentami opłaci, żadney przeciw nieuczynił satysfakcyi, i na koniec umarł bez testamentu, dopiero zaś WWni Toczyłowscy bracia przyrodni oświadczających się, zaiąwszy znowu arbitralnie, też same fundusze i niechcąc z oświadczającemi do żadnego przystępować układu, iak słyhać mają zamiar wybycia Kamienicy w mieście Wilnie i zdeymowanie summ od różnych za Obligami należnych, ażeby zatem nikt nienabywał, od samotiednych WW. Toczyłowskich Kamienicy, bez zniesienia się z oświadczającemi się, iako konaktorami i żeby summ, chociażby za obligami na imie samego zeszy Szambelana Toczyłowskiego wydanemi, nikt WW. Toczyłowski nie oddawał ani takowych Obligów nienabywał, gdyż takowe obligi, powiększey części, przez zeszy Szamb. pozmieniane zajmują summy do samotiedney zeszy Matki oświadczających się należne, a nadto i do wszelkich summ, iakieby i własne bydy mogły zeszy Szamb. stosują. Oświadczający się pretensyę za tylo-letnie użytki z kamienicy i summ przez zeszy Szamb. Toczyłowskiego niewolnie

zbierane nim o to wszystko oświadczający się porządkiem prawa, dochodzić będą ninieysze Oświadczenie zapisują, takowe Oświadczenie iako proszony, u tego oświadczenia podpis w Protokule następnym: Józef Łokuciejewski b. Ass. S. N. Z. P. Osz. Correctum Adam Dauksza Regent.

1 Sąd Główny Miński zgo Departamentu, przez ninieyszą Awizacyą zawiadamia, ażeby WWJPanowie Marya Brygadyerowa Matka z dokładem Opiekunow i Jerzy Porucznik woysk Ros. syn Seluncy w sprawie iey z W. Janem Miezieńcowym Nadwornym Sowietnikiem i Kawalernm o pretensye z folwarku Bieliczan w Pcie Ihumeńskim Gubernii Mińskiej położonego wynikłe w terminie, przez Ukaz Rządzącego Senatu 1814 Roku Xbra 10 nastaly zamienionym, czy to sami osobiście, czy też przez swych Plenipotentow do Kancellaryi Mińsk. Głłgo Sądu zgo Departamentu dla podpisania Extraktu ich sprawy nieodmiennie iawili się, w iakim terminie skoro nieprzybędy oznaczone w górze strony do podpisania Extraktu, tedy ony pospołu z całym dziełem do decyzyi sądowey podany będzie — Roku 1816 maja 6 dnia.

Sekretarz Grzegorz Borodzicz.

1 Roku 1810 Junii 5 d. z Rostynian w Pcie Wileń. zbiegli ludzie, Jan z żoną, Oycowie, Jerzy z żoną, synów dwóch, Józef niezenny ma skaziste palcy na ręku, nazwiskiem Woyciechowsky poddani, i skaską 1795 Roku zaięci, Michał Sobolewsky także poddany, Marcinek Stefanowicz czy Taparowski w Roku 1815 24 Jan. uciekł poddany, Tomasz Wiszniewski w roku 1812 Jan. 10 uciekł trochę niedosłyszy, Stanisław Tomasza syn Czaykowski w Roku 1795 uciekł 9bra 28 — Podaję do wiadomości, z by nikt nie zapisywał. Dat 1816 maja 16 dnia. A. Kosmowski R. P. W.

1 1807 Bałtromiey Szpirgilewicz czyli Pożniak, synowie Bartłomiey i Jerzy, Jan Stankiewicz, Symon Hołubowicz. Zbiegli z Folwarku Klaryszek Pttu Trockiego do Leona Tomaszewicza należącego.

2. Podaie się do wiadomości, iż na Antokolu bywszy Sapieżyński Ogrod spacerny jest otworzony, w którym każdego czasu można dostać różnych trunków, sniadania i podwieczorków, w czym tamteysze Gospodarze będą się starać jak nayusilniej Prześwietney Publiczności usłużyć.

2. W Xiegarni XX. Piarów na Ulicy Dominikańskiej, u Alexandra Zołkowskiego, są następujące dziełka do sprzedania.

Mowa przy obchodzie żałobnego Nabożeństwa ś. p. Alojzego Dmochowskiego miana w Druie przez X. Bonawenturę Nosewicza, 1816 kop. 10.

Listy do Emilii o mitologii z tomy Rub: 1 kop: 55 srebrem.

Listy Peruwianki, Rub: 1.

Polak w Paryżu, Rub: 1 kop: 20.

Powiesci moralne Marmontela 3 tomy Rub: 4 kop: 50.

Powiesci (nowe) Marmontela 2 tomy Rub: 2 kop: 25.

Dziennik ekonomiczny Zamoyski 18 Numerów Rub: 11.

Szkoła budowli wieyskiej kop: 50.

Korrespondencya Likandra i Emilii kop: 30.

Historia Alcýdala z Zelidą, kop: 30.

Kabała z kostkami, kop: 30.

Kabała moralna kop: 7½.

Wilno dnia 20 maja 1816 Roku.

OGŁOSZENIA.

5. Od Wileńskiego Rządu Guberskiego. W Instruktarzach ustanowionych na pobór w mieście Wilnie dochodów miejskich, między innymi naznaczono pobierać *bramnego i brukowego* mianowicie: od fary ze zbożem, produktami różnego rodzaju i artykułami żywności, to jest: mięsami i żywiołami, także z różnym naczyniem i wszelkimi gospodarskimi rękodzielami, tudzież materiałami wszelkiego rodzaju, przywożącemi się do miasta na sprzedaż, od konia po 5 groszy; od wszelkich zaś produktów, zboża i artykułów żywności, wodą do miasta spławianych na sprzedaż, albo za kontraktami, a od rzeki koniami sprowadzanych, także po 5 groszy od konia; od wszelkich w powszechności wozów z wyżey wyrażonemi produktami, do żywności i innymi artykułami przez most na rzece Wilence przewożonemi po 1 groszu; od różnego bydła na sprzedaż do miasta przypędzanego po 5 groszy od sztuki; a od bydła nierogatego, tudzież od barana, kozła, i t. p. po 5 grosze. Od *wagi i miary*, za przeważenie 4ch do roci funtów po 1 groszu, a od puda po 4 grosze; równie za przemierzenie zboża ćwierci beczki 6 groszy, a za pożyczanie takowey miary ćwierci beczki na stronę za cały dzień 1 złoty, za wymierzenie zaś 12 garcowego naczynia miarą szynkową 6 groszy. Z *targu rybnego* od mieszczan tutejszych, rybnym handlem zajmujących się od woza wielkiy ryby 20 groszy, od woza mały 10 groszy, od samych rybaków od każdego człowieka na rok po 5 złotych, od przekupniów od każdego po 2 grosze; od przywożących na sprzedaż ze strony od wozu i konia po 1 złotym, a od kupujących wozami także od każdego konia po 6 groszy. Od *tokciów, tudzież od handlujących żywiołami, artykułami żywności*, od pinczuków przywożących wiczyng, suszoną rybę, sadło i t. d. na rok po 7 rubli; za przywożone owoce wyborowego gatunku 50 kop., od niższego gatunku 30 kop. od wozu; od różnego ptastwa żywego i bitego, z innych miast dla częściowey sprzedaży przywożonego, także od wozu po 1 rub., wszystkie te pobory licząc na srebro. A że zamiast takowey ustanowioney w instruktarzach, ceny, dzierżawcy tych poborów, ile do wiadomości Rządu Guberskiego doszło, pobierają opłatę podług własnego dowolnego naznaczenia i z przebozem, osobliwie od zboża i artykułów żywności, przywożących się nawet przez różnych obywateli ziemskich, z majątków swoich nie na sprzedaż, lecz na własną potrzebę w mieście Wilnie; i że naznaczono od ptastwa żywego i bitego brać od wozu po 1 rub. od tych tylko, którzy na częściową sprzedaż do Wilna przywożą nie ze wsi, ale z miast różnych; przeto dla zaradzenia nadal takowym nie pozwolonym wymuszeniom dzierżawców artykułów miejskich od przywożonych do miasta produktów, które się wyżey wymieniły, i dla zapobieżenia, ażeby przemysł krajowy ucisku niedoświadczał, oraz, żeby się produkta żywności nie podwyższały w cenie, Rząd Guberski podaje niniejszą publikatę do powszechney wiadomości wszystkich tutejszey gubernii mieszkańców, z ostrzeżeniem, ażeby nikt z przywożących do miasta Wilna zboże, różne produkta, roboty, artykuły żywności i żywioły, nie płacił więcej nad to, co jest przez instruktarz naznaczono, i żeby obywatele włóścianom swym, wiozącym na targ do Wilna produkta i żywność,

imiennie wrażli, ile od czego powinni zapłacić miejskiego dochodu? Jeżeli zaś po niniejszym ogłoszeniu ośmielił się który z poborców wziąć u kogo wyższą opłatę nad położoną w instruktarzu? w takim razie każdy pokrzywdzony ma się udać o pomoc do tego Inspektora kwartalowego, w którego się kwartale to zdarzy; Inspektor zaś obowiązany jest weyść w rozpoznanie skargi, pokrzywdzonemu zupełną uczynić satysfakcyą, przez powrócenie nieprawego wziętku i w tymże czasie donieść Policji miejskiej dla postąpienia z winnymi podług prawa: o czem do pomienioney Policji osobne od Rządu Guberskiego dane jest zalecenie. Dnia 9 maja 1816 roku.

Sowietnik Szulzenko.

Sekretarz Dmitrewski.

3. Od Izby Skarbowey Gubernii Litewsko-Grodzińskiej Poborcy Akcyzowey i Napitkowey opłaty w trzech miastach Gubernii Grodzińskiej, Józef Houwalt, Kolleski Sowietnik, Ferdynand Kontrym i Józef Kołusowski obowiązawszy się płacić do Skarbu każdorocznie za Grodno 132,500, Kobryn 22,000 i Brześć 80,000 rubli assygnacyynych, niezapłacili po 1 maja b. roku znaczney do Skarbu należący summy, która na ich liczy się w remanencie. Zaczem pomienieni poborcy, Houwalt, Kontrym i Kołusowski, za nieuiszczenie się w opłacie, na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 15 marca i § 7 warunkow umowy na terażniejsze cztery lata przyjętey, od dalszego utrzymywania Akcyzy oddaleni, i postanowiono takowy pobór przez publiczną Licytacyą oddać do 1 Stycznia 1819. Ru w arendę innym Kontrahentom; powodem czego dla Licytacyi naznaczone terminy pierwszy 15 Czerca, drugi 3go Lipca, trzeci i ostateczny 17go lipca b. r. Zyczący wziąć w arendę rzeczony pobór, osobno na każde miasto, raczą przybyć do Izby Skarbowey Litewsko-Grodzińskiej na wymienione terminy do targów i dla zawarcia Kontraktu, z dostatecznymi i pewnymi Ewidencyami, w proporcji prawami przepisanej, do summy takowey roczney dzierżawy. Kolleski Sowietnik i Kawaler Konstanty Maxymowicz. Józef Obniski Sekr. Guber.

2. Dekretami Sądu Ziem. Wileń *jednym* w roku 1812 marca 28, *drugim* roku terażn. 1816 marca 9 i ostatecznym maja 10 dnia wskutek remissy Sądu Główn. Litt. Wileń. 2go Depart. 1811 gbra 23go dnia nastaley: zapadłemi, decydowana była na wszystkich kredytorach i pretensorach stawających i przybydź mogących, a do funduszu po zesłany Starozak. Lipmanie Zelmanowiczu Moyzeli Kupcu i Obywatelu Wileń. pozostałego preteusye regulować mogących wszelkich Dokumentów do kancelaryi Ziem. Wileń. komportacya dla jednoczasowego wszystkim wierzycielom zbliżenia satysfakcyi sub ammissione causae dla niełączących się: również, że z Debitorami chociażby w niestanności nastąpi oczewisty wyrok zastrzeżono: żeby więc wszyscy kredytorowie i pretensorowie oraz awizujący się debitorowie za niedziel cztery od daty niniejszey w Sądzie Ziemskim Wileńskim na rozprawę pod utratą rzeczystawali, niniejsza trzykrotna powtórnie i ostatecznie czyni się Awizacya. Roku 1816 maja 10 dnia.

2. Rada Opiekuńcza Imperatorskiego Sankt-petersburskiego Domu wychowania przez niniejsze ogłosza, iż przedawać się w niej będzie majątek nieruchomy Tytularnego Sowieтника Jakuba Marcinkiewicza za nieuiszczenie się na terminie zaciągniętej pożyczki: majątek ten, wieś Bobrowicze leży w Gubernii Mińskiej, Powiecie Pińskim, podług inwentarza przysłanego z Mińskiego Rządu Guberskiego ma dusz męzkich 137, z ich siemienistością, bydłem, ziemią i wszelkimi przynależnościami; za ten majątek na licytacji odbywanej dnia 20 kwietnia dawano 7500 rubli, ale dla nieprzybywania na dwa terminy, naznaczają się dwie nowe licytacje na dniu 20 czerwca i 3 sierpnia teraźniejszego 1816 roku, chcący takowy majątek nabydź i dać więcej nad summę wyżej położoną, zechcą przybywać do Sankt-Petersburga do Rady Opiekuńczej, w dniach wyżej pomienionych na godzinę 12stą, gdzie wcześniej można widzieć inwentarz takowego majątku i warunki.

2. Ner 1 Roku tysiąc osmset szesnastego miesiąca maja dziewiątego dnia w skutek Ukazu Senackiego w roku teraźniejszym miesiąca february siedmiesiątego dnia pod Nrem 346 następnego, a za nim rezolucyi Sądu Głównego drugiego Departamentu Gubernii Mińskiej w roku idącym miesiąca marca osmiesiątego dnia zapadłej — Sąd Taxatorsko-Exdywizorski dnia szóstego mającego roku do majątności Zamosza w Mińskiej Gubernii w Powiecie Boryssowskim położonej do Dziedzictwa W. Hieronima Zenowicza należącej, a na satysfakcyą wszystkich jego wierzyteli oddanej, w komplecie przybywszy, czynność swoją rozpoczął i oną w skutek Senackiego Ukazu wyz datą wspomnianego nie rozieżdżając się będzie kończył, z tych uwag Sąd Taxatorsko-Exdywizorski tak na żądanie stron tutaj naydujących, iak również z dalsze strony o takowym to następnym Senackim Ukazie mogą być niepoinformowane, postanowił zawiadomić Gazetą Kuryera Litewskiego wszystkich Wierzyteli i Pretensorów W. Hieronima Zenowicza Prezydenta, aby wszyscy do dnia trzynastego miesiąca Junii teraźniejszego roku tak dla wyjaśnienia swoich pretensyow, jakoteż dopełnienia rezolucyi w Izbie Mińskiego powszechnego opatrywania w dniu dziewiątym marca roku idącego względem zabezpieczenia długu teyże Izbie zawinionego, i na majątku Zamoszu pod konkurs idącym opartego, następną, summę w Mińskim powszechnym opatrywaniu zawinioną złożyć Kredytorom zalecający. Sub ammissionem przybywali, zawiadamia. Józef Kowerski b. Sędzia Ziem: Bor: i Exdywizor. Dominik Pawlikowski b. Z. P. Borysow. Sędzia Exdywizor. Ferdynand Dworzecki Podśudek Ziem: Pttu Wilejz: Exdywizor. Regent Exdywizy Stanisław Pieslak.

2. Za Rozkazem JEGO IMPERATORSKIEY MO-SCI Wypis z Xiąg Ziemskich Powiatu Zasławskiego roku tysiąc osmset szesnastego miesiąca kwietnia dwudziestego osmego dnia.

Przed Aktami niniejszemi Ziemskimi Powiatu Zasławskiego, i przedemną Janem Szumowskim Regentem przysięgłym Akt tychże stanowszy osobicie Ur: Józef Paczuski RZZ w Imieniu JOXcia Eustachego Sanguszka G. D. i K. iako umocowany, postanowiwszy przez trzykrotne w Gazecie Kuryera Litewskiego obwieszczenie uczynić, następującą przed Aktami Ziemskimi Zasławskimi umieszcząca piłącość — Ur: Jmsć Pan Kazimierz Keyes zostawał w obowiązkach wspomnianego JO. Xięcia Jmsć Eustachego Sanguszka G. D. i K. a dotkniętym będąc słabością na umyśle, kiedy przy znacznych wydatkach tegoż JO. Xięcia na swój ratunek okazał się być nieuleczonym ściągnął jeszcze na siebie względy tegoż pryncypala, że o wyiednanie nad nim dla żony i dzieci małoletnich Kuratora przez umocowanego w Sądzie Głównym Wołyńskim drugiego Departamentu uczynił swoje wniesienie — Sąd atoli ten przez rezolucyą swoją za Numerem tysiąc czterysta dwudziestym czwartym, w dniu osmiesiątym maja, roku tysiąc osmset piętnastego wypadła postanowienie względem tey Opieki uczynić Sądowi Ziemskiemu Zasławskiemu polecił — A Sąd Ziemski Zasławski do czasu przybycia Familij tegoż Ur: JPana Kazimierza Keyesa w Kray ten nie mogąc (iak wyraża) troskliwiey takowey Opieki poręczyć onę temuż JO. Xięciu Jmsć Eustachemu Sanguszkowi poruczył, co ziechały na dniu jedynastym Sierpnia zeszłego tysiąc osmset piętnastego roku — Podśudek Ziemski Zasławski na gruncie Wsi Krzemionczuk uskutecznił, i w dzieło swe nie tylko stan majątku i długow Ur: Jmsć Pana Kazimierza Keyesa ale razem darowiznę którą z względów swoich JO. Xiąże Eustachi Sanguszko

dla tegoż Ur: JPana Kazimierza Keyesa i żareci jego w summie szesć tysięcy złotych od siebie uczynił zwyznaczeniem prócz tego dla samey i na fundusz edukacyi małoletnich pomieszkania wolnego węgłu na opał do lasu posiecozyska pół i sianożęci na lat piętnaście, w Dobrach swych bez opłat żadnych do prowentów swoich nadał — w też dzieło wciągnął, i inne prawne formalności uskutecznił, względem zaś iawienia się Familii Ur: Kazimierza Keyesa dla przyjęcia nad nim Opieki pomieniony Sąd Ziemski Zasławski do Rządu Guberskiego Wołyńskiego odniósł się, lecz gdy dotąd nikt z Familii tegoż Urodz: Jmsć Pana Kazimierza Keyesa w tém Kraiu nie stanął i powinowactwa swego nie ulegitymował, a przy interesach własnych JO. Xięcia Opiekuna czuje ciężar tey Opieki, tém więcej że JP. Agnieszka Keysowa nie idąc za troskliwością czuley żony i dobrej matki o los dzieci nie tylko niektórych Papierow i Dokumentów własnych, nawet JO. Xięcia Opiekuna wprzód w ięku męża będących w dobrej wierze danych i jemu samemu służących przed tymże Urzędnikiem szizdowym nie obiawiła — ale nawet następnie wynydując je na osobny dla siebie jakoby fundusz zachowywała, prócz tego niektórymi nawet ruchomościami tegoż majątku które do użycia jey tylko pozwolone zostały frymarczy, i może jeszcze majątek ten który nie jey, ale samemu Ur: Kazimierzowi Keyesowi i dzieciom jego należy (bo sama zapisów żadnych od tegoż męża nie otrzymała, kryjomemi długami obciążać, dla tego w Imieniu tegoż JO. Xięcia Jmsć Opiekuna ostrzega się, aby nikt na fundusze lub Dokumenta Urodz: JP. Kazimierza Keyesa jey żadnych kredytów nie czynił, ani dawał rzeczy i ruchomości nie nabywał — i aby krewni i bliscy tegoż Ur: JP. Kazimierza Keyesa przed dwunastym sierpnia idącego roku zgłoszenia swoje uczynić, lub sami przybydź w ten kray raczyli gdyż JO. Xiąże Jmsć od Opieki tey uwolnionym być żąda, zawiadamia Józef Paczuski umocowany z których Xiąg i ten wypis pod Pieczęcią Ziemską Powiatu Zasławskiego wydaie. Jan Szumowski Regent Akt Ziem: Pttu Zasławskiego.

2. Jeżeliby kto z dostatnich Obywateli żadał na rok przysły 1817 posłać syna za granicę na lat kilka, dla zwiedzenia kraiów i nauczania się czego pożytecznego, i jesliby potrzebował dlań towarzysza oświeconego, który udowodni, że na zupełną ufność i powierzenie się zasługuje; tedy zechce udać się lub zgłosić przez pismo do Redakcyi Gazety Kuryera Litewskiego w Wilnie, gdzie powezmie dokładną wiadomość o osobie gotowey podjąc się takowego towarzystwa, podług warunków, na które umawiające się strony dobrowolnie zgodzić się mogą. Termin zgłoszenia od dnia dzisiejszego, 17 Maja do 1go Grudnia teraźniejszego 1816 roku.

2. Zbiegli z majątności Rezg w różnych datach: Ignacy Michała syn Gurski, Kazimierz Jakuba syn Adamowicz, Stefan Jerzego syn Walicki, Józef Dawida syn Grodzki, Tomasz Stanisława syn Gawczas Dziedziczny, Tomasz Jana syn Wasilewski, Wojciech Jakuba syn Gawczas Dziedziczny, Jan Adama syn Stankiewicz, Tomasz Antoniego syn Daraszkiewicz, Mateusz Macieia syn Gawczas, Dziedziczny, Jerzy i Szymon Adama synowie Olechnowie, Adam Jakuba syn Zyzniewicz, Józef Zyzniewicz, Józef Abrama syn Raszyr, Michał Jurgaytes, Franciszek Jerzego syn Miciukiewicz, Jan i Stefan synowie Jakuba Gawczowie, Dziedziczni, Marcin i Stanisław synowie Jakuba Gawczowie Dziedziczni, Jakub Jerzego syn Kryszczunas, Dziedziczny, Jakub Gawczas dziedziczny. Jako Plenipotent podpisuje.

Michał Derbutt.

2. Wiadomość o zbiegłych poddanych, z majątności Miednik w Pcie Wileńskim położony, do Dziedzictwa JW. Józefa Grabowskiego Marszałkowieza b. Tribłu Lit. — przynależney a mianowicie ze wsi Dworów, Syn Mikołaja Tomasz Hurzeza, ze wsi Pietryszek Syn Jerzego Stanisław Grablewski, ze wsi Rytowszczyzny — Wincenty Nałeynis, ze wsi Kurhan, Syn Jana Adam, Adam Puljanski, z Miasteczka Miednik, Syn Jana Józef Zemło, Franciszek Syn Tomasza Chodkiewicz, Brat Jego Piotr,

Wojciech Syn Antoniego Taukin, Jerzy Syn Marcina Deynowiec, Wincenty Syn Jakuba Zemło, Franciszek Syn Jana Huszcza, Józef Syn Bartłomieja Deynowiec Kował, Bartłomiej Syn Macieja Stacewicz, Józef Jermalów, Franciszek Kudzewicz, Symon Michałowski. Wyż więc wyrażonych ludzi, iżby nikt nieutrzymywał i do podających się teraz skazek nie zapisywał, powodem wydanych w tym obiekcie Ukazów, lecz i owszem przez Policją, do właściwego miejsca dostawował, ostrzega się — Jako Plenipotent, podpisuję J. Ligeza Por. W. Pol.

z Biało-Rusko Witepskiej Gubernii majątności Eyzbachowszczyzny z Dyneburskiego, i majątności Garykółna z Rzeżyckiego Powiatów Dziedzicznych majątków, Jaśnie Wielmożnego Hieronima Oskierki Podkomorzego Pomorskiego Kawalera Orderu Sgo Stanisława wedle ostatnich rewizji już po zakordonowaniu Litewskich Gubernijow, okazało się wiele zbiegłych jego poddanych, którzy jak słysząc się dać kryją się najwięcej w Tamecznych Gubernijach Litewskich — Takowych więc Regestr przytaczając, do wiadomości podaję, i w Imieniu Wierzyciela mojego Jaśnie Wielmożnego Podkomorzego i Kawalera Oskierki, upraszam JWW. Obywateli Litewskich, jeżeliby się gdziekolwiek (w tym Regestrze wyrażeni ludzie) okazali nie wpisywać ich do swych skazek, lecz odsyłać do Dyneburskiego i Rzeżyckiego Powiatów do tych majątków z kąd oni pouciekali, a najbliżej do miasteczka Krasławia, w którym naznaczone jest dopiero miejsce Sądów dla Powiatu Dyneburskiego — 1816 roku miesiąca maja 13 dnia.

Regestr zbiegłych ludzi z majątności Eyzbachowszczyzny.

Piotr Jakubow Dymper — Arman Gabrusiew Lewtan, Jurko Jakubow Dymper, Jurko Pawłow Dymper, Kazimierz Andrejew Strod, Piotr Andrejew Strod, Łohiu Margiz, Sawielii Łukieriu, Ilnati Iwanow, Ilnatia Synowie, Tymofey, Amelian, Kanoszka, i Timoszka, Sawielij Leonow, Amelijan Artemiew, Proszko Danilin, Serhey Artemiew, Amelijan Ermałaj w, Amelijana Syn Wasilij Trafim Michojew, Erofey Michojew, Semion Michojew, Wincenty Krysztofow Foma Abrasow Fomy Syn Tymofey, Maksim Abrasow, Maksima Synowie, Sysoy, Symon i Wasilij, Awasiej Hryhoriew, Awasieja Synowie, Efm Dawid, Awupła, Kandrass Wasiliew, Charyton Jakowlew, Andrey Łarywonow Mitrofan Nikiferow, Tymofey Nikiferow, Amelian Nikiferow, Pankrasz Erofiejew, Wawilo Duńkiu Syn, Semion Hychoriew, Dawid Sawaliew, Tymofey Sawteliew, Proszko Danilin, Proszki Syn Kiryła, Foma Filipow, Isay Filipow, Ehor Erofiejew, Safron Marycz, Isay Trafimow, Wincenty Maciejew, Michajło Osipow, Wasilij Iwanow, Abram Danilin, Abrama Synowie Kanon, Hryhoryi, Wasilij, Estifey Eftinow, Józef Kazimierza Syn Krysinek, Jerofey Agafonow, Krysan Agafonow, Radiwon Radiwonow Awasiej Archipow, Awasieja Synowie Sidor, Leon, Andrey Archipow, Jakim Hryhoriew, Jakima Synowie Fedosey, Iwan Gryhoryi Fedorow.

Dalsza wiadomość którzy uciekli z tejże majątności Eyzbachowszczyzny po wydany Manifeste JEHO IMPERATORSKIEY MOSCI 1814 roku.

Iwan Iwanow, Ilnati Prokofiew, Filat Prokofiew, Iwan Amelianow, Iwan Prokofiew, Sewruga Kirylin, Iupat Kandratiw, Fiedor Hryhoriew, Spiridon Amelianow, Iwan Serhejew, Estifey Serhejew, Pawel Sergejew, Iwan Maksimow, Iwana Syn Jakow, Klin Kuzmin, Fiedor Kuzmin, Iwan Afanasiew, Iwana Synowie, Michajła, Ankudin, Wasilii, Jefim, i Maxim, Michajło Karpow, Nester Iwanow, Piotr Gabryelow, Iwan Astafew, Iwana Synowie Michiey, Wasiko, Łarywon, Artamona Jakowiewa Rekruta Synowie Wasilii, Terech, Alexiej, Sergey Kandratiw Baran mularz, Osip Wasiliew Baran kował, Iwana Trafimowa Synowie, Grygoryi, Łarywon, Akiley, Maxim, Andrey Dmitriw, Akiley Dmitriw, Charłasz Mikitii, Michajło Michajłow, Abros Wasiliew, Abrosiego Synowie Trafim, Maxim, Tymofey, Grygoryi, i Dmitry, Zschar Matwiejew, Łarywon, Michajłow, Staś Kazimierow Sawicki, Gawryła Fioklin Syn, Andrey Janczynek, Artemij Martinow, i Adam Jana Syn Szakala lokaj umiający pisać.

Regestr zbiegłych ludzi majątności Garykółnow.

Fedot Estifejew, Fedota Syn Onufrey, Alexander Estifejew, Alexandra Syna Martin, Sidora Wasiliewa Rekruta Synowie, Ankudin, Mikita, Safron, Iwana Grygoriewa Syn Andrey, Jónik Klouzow Syn, Iwan Slepniw, Alexiej Iwanow, Siemion Grygoriew, Leon Fomin, Ulas Fomin, Ławren Siderow, Ławrena Synowie Jehor, Łukasz, Grygoryi Danilow, Danila Naurow, Iwan Petrow, Fedor Kandratiw, Fedora Synowie, Wasilij, Artucha, Terent Andrejew, Fedor Danilow, Fedora Syn Maxim, Kyrian Fedorow, Kyriana Synowie Matwiey, Łukasz, Michajło Danilow, Danilij Kandratiw Synowie Mitrofan, Stepan, i Filip, Łukian Iwanow Chachłonek Łukijana Synowie Charyton, Iwan, Wasilij Łohiu Kononow, Ulan Kliszczonok, Anisim Siemionow, Matwiey Jana Syn Swiższ, Mi-

chiey Alony Syn, Piotr Sawiliew Syn, Pietra Synowie Sidor, Radiwon, Iwan Kliszkow, Gabryel Izbicki Plenipotent.

3 Wypis z Ksiąg Ziemskich spraw wieczystych Pttu Oszmiańskiego — Roku tysiąc osmset szesnastego Mca maja dziewiątego dnia, przed Aktami Ziemskimi Powiatu Oszmiańskiego stanawszy osobicie WJPan Marcełi Jankowski Adwokat Oszmiański Oświadczenia JW. Michała Hrabia Tyszkiewicza Pułkownika woysk polskich kawalera Orderu Świętego Stanisława na W. Antoniego Bohdanowicza Starościca Sieniawskiego i jego współników F. Mateusza Ostrowskiego i Jana Olchimowicza do Akt podał którego wyrazi takowe: Michał Hrabia Tyszkiewicz Pułkownik woysk polskich, kawaler Orderu Sgo Stanisława, niżej własną ręką podpisał, czynię to oświadczenie z najsolenniejszym manifestem przed Aktami Ziem. Powiatu Oszmiańskiego i szanowną Publicznością, na WJPana Antoniego Bohdanowicza Starościca Sieniawskiego i jego współników, F. Mateusza Ostrowskiego i Jana Olchimowicza, odwołując się do Manifestów w datach: tysiąc siedemset dziewięćdziesiąt osmego, Nowembra dziewiątego dnia i tysiąc osmset czternastego miesiąca maja, dwudziestego dziewiątego dnia w imieniu zeszłego Ojca mojego JW. Józefa Hrabia Tyszkiewicza Starosty Wilatyckiego, przed Aktami Ziem. Pttu Mińsk. zaszanych, do aresztu z pozwem w Roku niniejszym tysiąc osmset szesnastym maja drugiego dnia, Zwierzchności kancelaryi Ziem. Pttu Mińsk. założonego, oraz Manifestu w Aktach Mińskich w tymże dniu, w imieniu moim niżej podpisanego zaniesionego — Na ostatek z odwołaniem się do świadectwa szacownego obywatelstwa i wszelkich dalszych dowodów w sprawie złożyć się mających, w rzeczy i okoliczności takiej. W. Antoni Bohdanowicz znaiomy całemu obywatelstwu Gubernii Mińsk. z wielolicznych awantur szkodliwych powszechności, oczem świadczy tego ojciec zeszły Franciszek Bohdanowicz Starosta Sieniawski, przez zaniesiony w Aktach Ziem. Mińsk. jeszcze w Roku tysiąc siedemset dziewięćdziesiątym pierwszym, Januاری piątego dnia i własnym podpisem ztwierdzony Manifest; chciwy cudzey własności, szkodząc w różnym względzie obywatelstwu, gdy po zeyściu z tego świata ojca mojego znanego sposobu myślenia i prowadzenia swoich interesów w nayporządniejszym składzie, iak jest dowodem własnoręczny Testament w Roku tysiąc osmset piętnastym Xbra dwudziestego trzeciego dnia przed Aktami Ziem. Pttu Mińsk. aktykowany. Ze nikomu w powszechności niebył dłużnym, niepotrzebował nigdy pożyczki pieniędzy, niedawał nikomu obligów, a tym bardziey nayzaufañszym sobie i z familii krwi naybliższey blankietow nie powierzał (oczem szanowne obywatelstwo dać świadectwo, odmówić nie raczy) zuchwały iednak tenże Obźlny Antoni Bohdanowicz, pierwo chęcił się dla oamienia łatwowiernych, że ma u siebie zeszłego, ojca mojego Obligi na znaczne summy iakich mieć wstanie nigdy byđz niemógł, nadto: śmiałość swoją do tego stopnia posunął, że w Roku teraż tysiąc osmset szesnastym maja drugiego dnia, w czasie zgromadzenia Obywatelstwa na obiór Kapitana Sprawnego w Mińsku zebranego w sali publicznej pięć arkuszy papieru ordynaryynego, a na nich niby zapisane Obligi zfałszowane, żadnego podobieństwa niemające z podpisem ręki zeszłego ojca mojego Prześwietnemu Obywatelstwu wysuwając z zanadrza, a nikomu dorąk niedając, pokazywał — Późniey w tymże samym dniu maja drugiego, wporze podobniey usiłując złośliwe swe zamiary ubarwić iakąś prawnością, te to fałszowane i mniemane Obligi z podpisem nieznanym nigdy zszłemu Ojcowmoiemu pieczętarzy, podpisanych, udziałnemi charakterami — pierwszy F. Mateusz Ostrowski, a dru-

gi Jan Olchimowicz; oddał w Kancellaryi Ziem. Pttu Miń. do oblaty — Jakowe fałszowane pisma w sztukach pięciu, gdy tylko dostrzeżonemi zostały, w tenże moment przez podany w Kancellaryi Ziem. Miń. pozew, iako też uczyniony Manifest w imieniu moim na Obłigo Bohdanowicza i jego współników, są zaarrestowane, i nikomu do rozprawy wydanemi bydź nie mogą, oraz dalsze kroki prawa w dowodzie fałszu i rozciągnięcia surowości prawa, na winnych rozpoczęły się. Lecz tenże Antoni Bohdanowicz, kiedy poważyl się z temi pięcią sztukami swej fabrykacyi chlubić się przed zgromadzeniem obywatelstwa, i oddawać do oblaty, mógł więc poważyc się przez swych współników więcej takowych fałszów popisać u siebie, lub tychże współników przekrywać, z tego powodu referując się do powyższych datami pomienionych Manifestów, przez niniejsze oświadczenie przeświatną Publiczność ostrzegam, aby nikt nieśmiał tak z samym Obżlym Bohdanowiczem, iako też jego współnikami w żadne facyendy wchodzić, tém bardzież żadnych skryptow pod imieniem zeszłego Oycy moiego Józefa Hrabi Tyszkiewicza Starosty Wilatyckiego, na czyieby imię o. każaly się nabywać, gdyż te zawsze fałsze okażą się, i z każdym ukazicielem ich, prawne będą miały działania. Takowe oświadczenie razem z Manifestem, chcąc mieć w Aktach Ziem. Pttu Oszm. zapisane, a przez wszystkie Gazety królowe opublikowane, iako syn zeszłego JW. Józefa Hrabi Tyszkiewicza Starosty Wielatyckiego, orderów pol. kawalera podpisem własney moiey ręki utwierdzam, działo się w Wołożynie, Roku tysiąc ośmset szesnastego miesiąca maja piątego dnia, u tego oświadczenia podpis Aktora takowy, Michał Hrabi Tyszkiewicz Pułkownik woysk pol. i kawaler. Które to oświadczenie za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do Akt jest do ksiąg Ziem. spraw wieczystych Pttu Oszm. przyjęte i wpisane z którymi i ten wypis pod pieczęcią urzędową Ziemską Oszm. stronie wydan.

Zgodno z autentykiem i księgami, Felicyan Zawadzki Regent Ziem. Oszm.

e. Nro 230. Na mocy Dekretu Magistratu Wileńskiego w Exdywizyi majątku JP. Wilhelma Rehfelda, Radnego Miasta Wilna z Jego Kredytorami w dniu 11ym teraz bieżącego miesiąca Maia zapadłego; niżej podpisany Urzędnik, będący wyprzedawcą z Publicznego Targu domy tegoż JP. Rehfelda w Mieście Wilnie na Autokolu położone jako to: 1mo: Dóm pod Nrem 1,361 i 1,362 sytuowany, zawierający w sobie z drzewa zbudowane: Browar piwny z kotłem, czopem, kilsztokiem i czterma kantarami, oraz udziałną Stancyą, Stodownię i susznię z czopem osobno, Stancyą z Browarem gorzalczanym bez miedzi i dwoma Stajenkami, Spichrz z Salką i Stancyą drewnianą z dwoma pokojkami łącznie z Sienią i Stancyą murowaną, z Placem pod nimi będącym.

2do: Część Placu czyli Ogródek między Numerami 1,363 i 1,362 będący.

3tio: Pod Numerem 1,387 będący Dóm czyli dwie Stancye z Lodownią, i dwoma Piwnicami murowanymi, oraz Ogrodem fruktowym i warzywnym.

4to: Pod Nrem 1,363 Dom z Browarem gorzalczanym, kotłem trąbnikiem i dwoma czopami, oraz z dwoma Stajenkami który JP. Piotr Felcober Obywatel Wileński w roku przeszłym 1,815 Aprila 6 dnia za ofiarowane rubli srebrnych 340 był zalicytował; lecz tylko część dziesiątą zalicytował, a resztujących dziewięciu części ofiarowanej summy w przeciągu dwóch tygodni, i do dziś dnia ani sam nie oddał, ani jego Sukcessorowie nie wnieśli.

Nadto, ruchomość na rejestrze opisana, podobnież wyprzedaną będzie.

Zyczących przeto takowe Dworki, Browary, Ogrody, Place, a niemniej i ruchomości nabywać — Co do kupli dworków w naznaczożących się terminach — Pierwszym dnia 26 terażniejszego miesiąca Maia — Drugi 1go Junij, a ostatecznym dnia 5go tegoż miesiąca Junij. Na miejscu położenia onych w każdym terminie po południu od godziny zgiey do 8mej wzywam, i że największą summę postępujący; pojedynczo, lub całkowicie Domy wż pomienione kupi; mocą Praw i Dekretu zabesieczam — Ruchomość zaś wyprzedawcą rozpocznie na Ratuszu Wileńkim dnia 12go miesiąca Junij od godziny 8mej zrana.

Niemniej z poruczeniem mi danego powyższym De-

kretem zawisdamiam: aby wszyscy Kredytorowie i Pretensorowie jakiegokolwiek bądź stanu pretensyą do majątku JP. Rehfelda mieć mogący, niech biał, w daju 23 następnego miesiąca Junij, z dowodami, przed Sądem Magistratu Wileńskiego stawali, i pretensyow swoich dowodzili. Inaczej bowiem, na wszystkich JP. Rehelda Kredytorów i Pretensorów do Sądu z dowodami w terminie ostatecznym naznaczonym, nieprzychodzących; wieczna amissa zapisana zostanie — Dat dnia 13 miesiąca Maia 1816 roku. Onufry Orłowski Radny Miasta Wilna.

3. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnego Całą Rossyą etc. etc. etc.

Pozew Edyktałny loco peragendae executionis przed Sądem Ziem. powiatu Wileńskiego dopiero sądzący się i uapotém sadzić się mający: z Instancyi Starozak. Gabryela Arona Moyżesza Icki i Berki Lipmanowiczów Mloyzellow: jako sukcesorów zeszłego Lipmana Zelmanowicza kupca i Obywatela Wileń. w skutek Dekretow 1811 Roku 9bra 23 dnia Remissyynego Sądu Gł. Lit. Wileń. 1812 marca 28 Ziem. Wileń. w roku terażniejszym 1816 marca 9 dnia i ostatecznego także Ziem. Wileń. terażniejszego miesiąca maja 10 dnia akcessoryynie zapadłych wyniesiony. Którzy pozywają wszystkich Debitorów Ur. Szl. i Starozak. iako to: Jana Mickiewicza o czerw. zł. 4. Szmuyłę Mowszowicza o rub. sr. 15. Szmuyłę syna Kopela Wileń. o rub. sr. 53 i kop. 35. Idela Hercykowicza Wileń. o rub. sr. 69 kop. 15. Nochima Mowszowicza o rub. sr. 81. Szłomę autokolskiego o rub. sr. 7. Nochima Mowszowicza o rub. sr. 59. k. 35. Zelmana z Kalwaryi o f. 60. — Leyzera z Mercza o f. 117. Abramka z Widz o f. 60. Elia z Nochimowicza o f. 22. Mowszę Leyzerowicza o f. 40. Berkę Uryaszewicza o f. 311. Dawida Szesolskiego o f. 1294. Jankiela Morduchowicza o f. 40. Hirszę Mowszowicza o f. 45. Eydlę Moyżesowicza o czerw. zł. 10. Szmuyłę Szwagra Zawęła o f. 200. Grunę z Duneburga o f. 533 i kop. 10. Nisiela z Popiel o f. 500. Kurnatowskiego o f. 126. Josiela Merczańskiego o f. 522. Jankiela z Rumszyszek o rub. sr. 330. Abrama Beniaszewicza o f. 300. Dawida furmana z Grodna o f. 42. Berkę z Szwadys o rub. sr. 30. Mowszę Jochela o f. 71. Hryniewiczza o f. 50. Za kwitacyą od Mowszy o f. 70. Nochima o założone w zaręce rub. sr. 50. Oszera Ickowicza Wileń. o czerw. zł. 10 — Arya Ickowicza o rub. sr. 20. Owseja Hirszę o f. 300. Feydę Eyzerowę o czerw. zł. 40. Jankiela z Bouslawiszek o f. 100. i Jowela Ziencia Mowszy z Rożycy o czerw. zł. 70. Leybę i Zoskę o f. 460. Morducha z Kupiszek o f. 140. Berkę Mowszowicza o f. 10. Berkę z Olity o f. 280. Szłomę Faywiszowicza o f. 192. Ickę Dawida Josielowicza o f. 254. Zeyloga Mejerowicza o rub. 45. Szłomę Zelmanowicza o f. 342. Josiela Gorchleyta o f. 170. Michela Kusnierza Wileń. o f. 80. W. Franciszka Biergiella Adwok. za listem o rub. sr. 50. Szmuyłę z Daug o f. 53. Szewela z Zoludka o f. 60. Notę Dawidowicza o f. 600. Szłomę z Bierz. o f. 300. Eliasza Peysachowicza o f. 250. woscha Kieydańskiego o f. 200. Arona Ziencia Mowszowey o f. 533. Hercyka Gabryelowicza Wileń. o czerw. zł. 10. Chaima Szłomowicza o f. 88. Kuszela Leyzerowicza o f. 35. Berkę Mowszowicza o f. 162. Szmuyłę z Koroszowa o f. 200. Gotliba Gierszowicza o f. 32. Josiela Zelmanowicza o f. 400. Idela z pod Zelwy o f. 40. Leybę Kaca o rub. sr. 4. Gaydamowicza o rub. sr. 6. Sorkę Tobiasza o rub. sr. 27. Dawida Peysachowicza o f. 26 kop. 10. Molowca o f. 24. Ickę z Bielicy o czerw. zł. 25. Henocha o f. 100. Faybisza Ponedalskiego o f. 235. Gabryela Szłomowicza o f. 207. Aryę Mowszowicza o f. 100. Berkę Josielowicza o f. 410. Wulfa Gizela Joda Ryb o f. 60 za kwitacyą Heszela Dawidowicza, zapłaconych f. 149. Ayzika Chaimowicza Ibergalskiego o f. 60, Jankiela i Nochima o f. 60, Mowsze Josielowicza o f. 277. Judela Chaimowicza o f. 50. Szmuyłę Morduchowicza z Dubinek o f. 50. Leybę Kaca Oszm. o f. 202. W. P. Kloczkowskiego o f. 1105 kop. 5. W. Prosbach nakazania wszystkim Obżł. oprócz Obżł. Biergiella Adw. warować locum Standi przez opłatę lokacyi, do zasądzenia na każdym poudzielnie z pozwanym i ich sukcesorach, summ wyżej wyrażonych z procentami i expensem prawnym na rzecz Kredytorów zeszłego. Lipmana i Zalc, oraz decydowania tego wszystkiego i cokolwiek w sprawie proszonym i dowodzonym będzie: czy to wstannosci, lub niestannosci Obżł. Debitorów: do dowodu Zalc bliższemi uznania i expensow zwrotu z wolnym przy Sprawie poprawieniem sięgą tcy Zalcie.

Roku 1816 maja 10 dnia Wożny niżej wyrażony świadczę, iż kopy tego Pozwu z Autentykiem zgodne w sprawie Staroz. Gabryela, Arona Moyżesza, Icki i Berki Lipmanowiczow, wszystkim pozwanym wyżej wyrażonym iadaż do drzwi sądowych: drugą do kahalnych przybitem, oraz dla wiadomości tychże wszystkich pozwanym, trzecią Kopy do Kuryera Litt. Wileń. zawiadamiając, aby od daty niniejszey, za Niedziel cztery na rozprawę przed Sądem Ziem. Wileń. dopiero sądzącym się ciz wszyscy pozwani w skutek zapadłych tegoż Sądu w Roku terażniejszym 1816 marca 9 i maja 10 Dekretów, stawali, podaniem i zawiadomieniem dat ut supra.

Banewentura Bancewicz Wożny P. W.